

- Φ. — Ξέρεις σὲ λίγο, κουρελή,
πῶς θάβηγ κι' ἡ γαμηλία.
- Π. — Κύτταξε μιά, ποὺ παρταεὶ σὲν πέδρικα στὸν ἄμμο.
Φ. — Φέτος καμιά δὲν σκέπτεται νὰ πέση λίγο χάμω,
μὴτε καμμία νόστιμη, μὴτε καμιά μαρχούτα
δὲν χάνει τὸ γοβάκι τῆς καθὼς ἡ Σαρχτοπούτα.
- Π. — Βλέπω τὴν Γιαννοπούλου, τοῦ Κύρου τὴν Δανάη;
Φ. — Μὰ ξέρεις, γακουτῆ,
κι' ἐκείνη τὴν κοντι;
- Π. — Ξέρω πῶς σὲν κουνέλα συγγύτατα γεννάει.
- Φ. — Τρέξ' ἀ προπό... προσέγγεται κι' ἕνας σπουδαῖος μάμιος.
Π. — Καὶ διευθύνει τὸν χορὸν ἀξίως ὁ Μαλάμος.
- Φ. — Νὰ κι' ὁ Κόνσολας, ποὺ μπάλουσι διευθύνει κι' ἐπιβλέπει.
Π. — Κρέμα ποῦ' στὸ κυλικεῖον δὲν προφέρουν καὶ σαλέπι.
Φ. — Καὶ φλασκόμελο δὲν βρῖσκεῖς μὴτε τῆς νυκτὸς πατσᾶ.
Π. — Ἄμμ' ἡ Μπέμπη τί σοὺ λέει;... κύττα καὶ τὴν Λεκατσᾶ
- Φ. — Ἔλα κι' εὐγενεὶς νὰ ψάλλῃς,
ἀλλὰ καὶ μπουρσοᾶξί...
Π. — Νὰ κι' ὁ Στέφανος ὁ Ράλλης
κι' ἡ κυρία του μαζί.
- Φ. — Διαβαίνει κι' ἕνας κόμματος, διαβαίνει κι' ἕνας Τάκος,
καὶ σκέπτεται συνδυασμούς κι' ὁ Τριανταφυλλάκος.
Π. — Γι' ἄντιναία προχωρεῖ καὶ μὰ νταρτᾶνα κόρη.
Φ. — Θαρρῶ πῶς πάλι στὰ πανὰ στέκουν οἱ Μαλισσόροι.
- Π. — Τὰ ντεκολτέ τὰ πλοῖσιμα μ' ἐλίγωσαν, ψωρίλη.
Π. — Καὶ πότε θάγωμ' ἐίλογασι;
Π. — Κᾶν Μάρτη, κᾶν Ἀπρίλη.
- Κι' ἡ Κορινιάδῃ προχωρεῖ...
ἐδῶ καθέως παρταεὶ
φιλῶν καὶ φύλλων εἰδῆ.
- ἌΟλας λαμπρύνουν τὸν χορὸ
καὶ τοῦ κεράκου τὸ φερό
φοροῦν κιακαροφροῦδι.
- Φ. — Ὁ Θεοτόκης ἀλλάξ τὴν πρώτην του τὴν κρᾶσι
καὶ τῶρ' ἀνασκουμπόνεται στῆς ἐίλογασι νὰ δράση.
- Π. — Νὰ κι' ὄρχηστρα βροντερῆ
παικνίζει ποπουρι
καὶ χορεύει κι' ἡ Πουρῆ.
- Φ. — Παίζει βάλς ἡ κλαπαθόρα,
κι' ὁ Μπενάκης φούγει τῶρα,
κι' ὁ Λευτέρης κι' ὁ Γροπάρης.
- Π. — Εἰς τὸ κυλικεῖον τρῶνε,
κι' ἔλα πᾶμα, φαμφορῆς,
ἕνα σάντοιτς νὰ πάηρη.
- Ἔλα πῶ μεσά, Περικλῆ,
καὶ τοῦτ' ἡ πὸρτ' ἀνοιγολεῖ,

κι' αἰσθάνομ' ἕνα ρίγος
μὲς στὸς χοροῦ τὸ σφρίγος.

- Π. — Ἀναχωροῦν οἱ Πρίγκηπτες, κι' οἱ φερτιτοῦ φευγά.
Φ. — Ἐδιδάχαστε τί σ' ἀκάρωσε στους Γάλλους ὁ Καραῖος;
Π. — Βλέπω καὶ κάποιους, ποὺ φοροῦν βελᾶδα δανεικῆ.
Φ. — Μὰς ἔρχονται κι' ὄργανοι στὴ χωροφυλακῆ.
Π. — Μὰ τί χορὸς ὁ φρετινέλι... εἶχε νὰ γίηρ χρόνος.
Φ. — Λένε πῶς παραγγεῖλαμε καὶ νέους ἡμιόνους.
- Π. — Χρόνος μεγάλῃς προκοπῆς
καὶ μὲ χοροῦς περιωπῆς,
ποῦ δὲν θὰ ζήρησ τί νὰ πῆρ.
- Σφρίγος καὶ νέων καὶ παλῶν,
ἀρχίζει καὶ τὸ κοτιλλῶν.
Ἄνταρξις ἀπ' ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
πέρουν φωτῆξ καὶ θηλυκοί,
πέρουν φωτῆξ καὶ ἄρσενικοί.
- Αὐτὸς ὁ χρόνος γνώριξ πῶς θάβηγ σὲ καλό.
Φ. — Λένε πῶς κι' ἄλλο γαῖδαρο θὰ φέρουνε χαλό.
Π. — Ἐσὺ τὸν νοῦ σου πάντοτε τὸν εἶχεις σὲ γαϊδούρια...
φραίνεται πῶς γ' ἐνηθῆσαι σὲ σταύλους καὶ σ' ἀχούρια.
- Φ. — Μίγαν ἔδωκ αἰοῦδὸν
μὲ γνωρίζεις σήμερον,
καὶ δὲν παῖω τραγουδοῦν
μυθὸν πάνθηρον σχεδόν:
ὄνος ἀγριος ἰδὼν
ἄλλον ἔδωκ ἡμερον.
- Π. — Ἔξω κακὴ καρδιά καὶ νοῦ,
ψάλε ζωὴ καινούρια,
νέους ἀγγέλους τοῦρανοῦ
κι' ὄχι κουτσὰ γαϊδούρια.
- Πήδα καὶ σύ, βρε Φασουλῆ, τῆς γαϊδουρίας βλαστῆ.
Φ. — Ἐστὴ Γερμανία κέρδισαν οἱ Σοσιαλισταί.
Π. — Ἄχ! πότε θὰ γενῆ χορὸς μεγάλος κι' ὅτ' Ἀνάκτορα...
μὰ κύττα καὶ τὸν Περικλῆ, τὸν ρέχταν τὸν εἰσπράκτορα,
ποῦ τῆ ζωῆ του πέρασε μεσά στὸν Παρνασσό...
Φ. — Τοῦς περουνούς ἐπάινους μου γ' αὐτὸν ἀναιματσῶ.
- Π. — Μὰ τί σοὺ λέει κι' ὁ κλητήρ, δμοῦ τὸν λέν Ἀνδρέας;
Φ. — Ἐπαῖνος πρέπει καὶ σ' αὐτὸν καὶ σ' ὅλη τὴν παρῆα.
- Π. — Ἐπαῖνος σ' ὄλους περισσῶς...
εὐοὶ λοιποῖν ὁ Παρνασσός,
ὁ πάντα δρῶν ἀτρότως.
- Φ. — Ἄμην, καθ' ὅλ' ἐξ εὐπορῆς,
κι' ἄλλοι νὰ γίνουνε χοροί,
καὶ δεῦτερος καὶ τρίτος.
- Καὶ κρημώσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.
- Τίμος ὁ Μωρατίνης καὶ τοῦ Χτ' Στεκοῦλ' ἡ Λέλα,
ἕνα δοκίμο καλέμι καὶ μὴ ζηλευτὴ κοπέλα
ἐγίνηκαν τελευταίως ζευγαράκι μὰ χαρᾶ,
κι' εἶπε κι' ὁ Ρωμηότικὸν γάμος, νὰ ζευγαίρῃ μὰ φορᾶ.